

Τα Χριστουγεννιάτικα παράπονα

Μια φορά και έναν καιρό ... παραμονή Χριστουγέννων, αφού ο Άγιος Βασίλης μοίρασε όλα τα δώρα στα παιδιά, έφυγε ευχαριστημένος με το έλκηθρό του για το χωριό. Εκεί τον περίμενε ένα πλούσιο γιορτινό τραπέζι, η Αγιο-Βασιλίνα, τα ξωτικά και οι τάρανδοι...

Θα διασκέδαζαν όλοι μαζί, όπως κάθε χρόνο, θα έτρωγαν και θα άκουγαν τις εμπειρίες από το μακρινό ταξίδι του Άγιου Βασίλη. Καθώς περνούσαν υπέροχα, χόρευαν και τραγουδούσαν, τα ξωτικά περίμεναν με ανυπομονησία να ακούσουν ιστορίες από το μακρινό ταξίδι του Άγιου Βασίλη και των τάρανδων.

Ενώ λοιπόν, ξεκίνησε να εξιστορεί για όλα όσα του συνέβησαν και τις ανησυχίες που είχε, μπαίνοντας στα σπίτια, για να μη ξυπνήσει κάποιο παιδάκι και τον δει...

Άρχισε να ακούγεται κάτι σαν... Κάποιος να φώναζε δυνατά, κάποιοι ήχοι τράβηξαν αμέσως την προσοχή του Άγιου Βασίλη. Όλοι αναρωτήθηκαν, μήπως τα ξωτικά είχαν σκαρώσει κάτι. Αλλά τι να ήταν άραγε;

Σταμάτησε ο Άι Βασίλης να μιλάει, σηκώθηκε και είπε με βροντερή φωνή: «Μα τότε τι ακούγεται έτσι; Σαν κάποιος να στενοχωριέται να φωνάζει!» Έπειτα, σηκώθηκαν όλοι μαζί και άρχισαν να κατεβαίνουν τις ξύλινες σκάλες του σπιτιού για την αποθήκη.

Μα κατέβαιναν, κατέβαιναν, κατέβαιναν ... και οι ήχοι ακουγόντουσαν όλο και πιο δυνατά. Μόλις έφτασαν κάτω, ο Άγιος Βασίλης και η Αγιο-Βασιλίνα, παρατήρησαν αμέσως ότι οι φωνές έρχονταν μέσα από το παλιό μπαούλο που είχε μαζέψει εκεί η Αγιο-Βασιλίνα τα παλιά παιδικά παραμύθια όλων των εποχών.

Ανοίγοντας το μπαούλο, τι να δουν.... Ξαφνικά, όλοι οι ήρωες των παραμυθιών άρχισαν να βγαίνουν έξω, ένας – ένας.

Βγήκε η κοκκινοσκουφίτσα, ο λύκος, τα τρία γουρουνάκια, ο Πινόκιο, η Χιονάτη και οι επτά νάνοι, ο μικρός Πρίγκιπας, η ωραία Κοιμωμένη, ο Αλαντίν, η Σταχτοπούτα και ο Κοντορεβιθούλης. Οι ήρωες στήθηκαν στη σειρά και ξεκίνησαν να παραπονιούνται. Μιλούσαν όμως, τόσο γρήγορα και τόσο δυνατά που κανείς δεν μπορούσε να καταλάβει τι έλεγαν.

Ο Άγιος Βασίλης με δυνατή φωνή είπε: «Σταματήστε επιτέλους! Και πείτε μας πιο είναι πραγματικά το πρόβλημά σας; Γιατί στενοχωριέστε να φωνάζετε έτσι ανήσυχτοι;»

Ο λύκος βγήκε μπροστά και είπε: «Έχουμε παράπονα Άγιε Βασίλη! Έχουμε παράπονα! Εδώ και πολύ καιρό μας ανησυχεί αυτή η κατάσταση...Να ζούμε παραμελημένοι στο παλιό μπαούλο».

Ο Άι Βασίλης ρώτησε: «Τι είδους παράπονα δηλαδή;»

Τα τρία γουρουνάκια απάντησαν αμέσως: «Τα παράπονά μας είναι ότι τόσα χρόνια τα παιδιά έπαιρναν και παραμύθια με τα Χριστουγεννιάτικα τους δώρα. Πλέον κανένα σχεδόν παιδί δεν μας ζητά και δεν μας διαβάζει»

«ΝΑΙ ! ΝΑΙ!» Ακούστηκε από όλους τους ήρωες των παραμυθιών που ήταν εκεί. «Κανείς δεν παίρνει πλέον παραμύθια ως δώρο για τα Χριστούγεννα. Όλοι ζητούν παιχνίδια και 'μείς έχουμε μείνει στο παλιό μπαούλο πολύ καιρό τώρα...»

Ο Άι Βασίλης και οι υπόλοιποι συμφώνησαν να τους βοηθήσουν και αμέσως κάθισαν όλοι μαζί να βρουν μια λύση στο πρόβλημα των παραμυθιών. Ο Άγιος Βασίλης σκέφτηκε από δω, σκέφτηκε από κει, μα ήταν δύσκολο παιδιά, δεν ήξερε τι να προτείνει.

Η Αγιο-Βασιλίνα πηγαινοερχόταν ανήσυχη κι αυτή, πάνω – κάτω – πάνω – κάτω, προσπαθώντας να προτείνει κάτι, μα ήταν πράγματι πολύ δύσκολο.

Γιατί τα παιδιά θέλουν σήμερα να παίζουν με παιχνίδια, να διασκεδάζουν και να περνούν το χρόνο τους ξέγνοιαστα.

Τα ξωτικά όσο περνούσε η ώρα, έλεγαν αστεία για να απαλύνουν την ανησυχία όλων...

Ξαφνικά.... Ακούστηκε από τα παραμύθια η μεγάλη απόφαση :

«Θα πάμε στον ύπνο των παιδιών. Θα τους δείξουμε τον πραγματικό κόσμο των παραμυθιών. Και μόνο τότε θα μας πιστέψουν ότι είμαστε αληθινοί και έτσι θα θέλουν και πάλι να μας διαβάσουν!!»

Σηκώθηκαν όλοι γρήγορα και είπαν «Δεν έχουμε χρόνο! Πρέπει αυτό να γίνει πριν την αλλαγή του χρόνου, ώστε με τη νέα χρονιά όλα τα παιδιά να είναι κοντά στα παραμύθια».

Στρώθηκαν αμέσως στη δουλειά Χύθηκαν στα όνειρα των παιδιών, τους ταξίδεψαν σε κόσμους μαγικούς, τόπους μακρινούς και παραμυθένιους.

Σε πελώρια κάστρα και παλάτια, σε μεγάλα καταπράσινα δάση, ωκεανούς, θάλασσες και ρυάκια.

Σε μέρη που υπάρχουν ζαχαροτόπιτα και πολλά πολλά γλυκά. Αφού τα παραμύθια ταξίδεψαν τα παιδιά και είδαν ότι διασκεδάζουν μαζί τους, αποφάσισαν να τους ταξιδεύουν κάθε βράδυ.

Από τότε τα παιδιά άρχισαν να ζητούν παραμύθια και ιστορίες από τους γονείς τους.

Ήθελαν να ακούσουν παραμύθια από τους παππούδες και τις γιαγιάδες, όπως παλαιότερα που καθόντουσαν στα γόνατα και οι μεγάλοι τους διάβαζαν ιστορίες. . .

Έτσι, όλοι ήταν χαρούμενοι που βοήθησαν σε κάτι τόσο όμορφο και γεμάτο νόημα...

...που έζησαν αυτοί καλά και μείς καλύτερα...

Κείμενο: Ευδοξία Μπέρσου, Παιδαγωγός Δημοτικής Εκπαίδευσης

ΤΕΛΟΣ

